

Til lovforslag nr. L 153

Folketinget 2016-17

Skriftlig fremsættelse (15. marts 2017)

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Mulighed for i en krisesituation at afvise asylansøgere ved grænsen)

(Lovforslag nr. L 153)

Hvis flere lande omfattet af Dublinforordningen ikke lever op til deres forpligtelser, sætter det de øvrige medlemsstater og hele Dublinsystemet under pres. Det oplevede man i 2015, hvor der var en pludselig og massiv tilstrømning af ulovlige indvandrere og asylansøgere til Danmark.

Det er i dag ikke muligt at afvise en udlænding ved indrejsen fra et andet land omfattet af Dublinforordningen, dvs. umiddelbart på grænsen, hvis den pågældende påberåber sig at være omfattet af udlændingelovens § 7 (asyl). Det skyldes, at Danmark efter Dublinforordningen skal give asylansøgere adgang til landet, mens Udlændingestyrelsen vurderer, hvilket land der efter Dublinforordningen er ansvarligt for at behandle asylansøgningen.

Lovforslaget udgør den del af den lovgivningsmæssige udmøntning af finanslovsaftalen for 2017, der giver politiet mulighed for at afvise asylansøgere på grænsen og sende dem tilbage, hvis der opstår en krisesituation, hvor Dublinsamarbejdet formelt set stadig gælder, men hvor samarbejdet efter den danske regerings opfattelse i realiteten er ophørt med at fungere. I en sådan situation kan Danmark såle-

des ud fra en folkeretlig vurdering ikke længere anses som forpligtet til at følge procedurerne i Dublinforordningen.

Situationen i dag er væsentlig forskellig fra efteråret 2015. Dublinsamarbejdet fungerer i dag i al væsentlighed, og presset er taget af. Men situationen kan ændre sig, og der må derfor udvises rettidig omhu for at sikre, at Danmark ikke igen kommer til at stå i en situation som i efteråret 2015.

Efter forslaget vil der alene kunne ske afvisning ved indrejse fra et land, som er omfattet af Dublinforordningen, der som udgangspunkt er at sidestille med sikre tredjelande.

Flygtningenævnet skal efter forslaget til brug for behandlingen af en sag om afvisning foretage en generel vurdering af, om et land omfattet af Dublinforordningen i en krisesituation, hvor Dublinsamarbejdet i realiteten er holdt op med at fungere, er at sidestille med et sikkert tredjeland.

Efter forslaget kan nødbremsen aktiveres for en periode på op til 4 uger, som kan forlænges for en periode på op til 4 uger ad gangen.

Politiets afgørelser om afvisning skal efter forslaget kunne påklages til Udlændingenævnet. En klage tillægges ikke opsættende virkning, og udlændingen vil derfor ikke få mulighed for at opholde sig i Danmark under klagesagens behandling.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.